

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 25. Veccus conqueritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

ris Michaëlis illud in monasterio S. Andree a se instaurato reposuit.

Sæcul. XIII. A.C. 1285.

Imperator Andronicus vivo patre amiserat suam conjugem Annam Hungaricam, quæ duos ei filios Michaëlem & Constantinum reliquit. Ergo liberis e secundo venturis thalamo spem Imperii ademptam reputans, non sibi cum coronato capite aliquo affinitatem jungendam censuit, contentus uxorem ducere Jolandam, seu Irenen ex Guilielmo Montis Ferrati Marchione, ac Beatrice Castiliæ Principe Alphonfi Astrologi filia procreatam. Latini non solebant sine permisso Papæ cum Græcis schismaticis matrimonia contrahere. Sed Marchio tum proscriptus ob cædem Episcopi Dertonensis hoc annos factam, has nuptias clanculum tractavit.

Pachym. c. 33. Greg. 6.2.

Ducange famil. Byz. p. 235.

Id. not. Greg p. 731.

Allat. conf. p. 708.

XXV.

Veccus conqueritur.

Neophytus Prusiæ in Bithynia recens Episcopus, ut specimen ardentis odii sui in concordiam cum Papa ederet, imperavit abstinentiam carniū per quatuor dies perhibitum hoc crimen expiaturam. Populus Prusianus hanc pœnam sentiens incommodam, Joannem Veccum eandem in urbem relegatum onerabat conviciis tanquam consensionis autho-

Pachym. l. 7. c. 24.

Sæcul. XIII.
A. C. 1287.

authorem: quin etiam domesticos ejus prætereuntes in faciem objurgabat. Veccus hoc sibi non ferendum ratus, magna in area cœnobii, quod incolebat, se publice declaravit. Episcopum Neophytum contemptui habebat velut rudem in rebus ecclesiasticis; & de Patriarcha Gregorio loquens, Cur me offenditis, agebat, cur fugitis me, qui Romanus sum, & a Romanis genus duco (ita etiam nunc ajunt Græci) cur recipitis cum applausu hominem natum educatumque inter Italos, & qui ad nos veniens eorum tam veste, quam lingua utebatur? Nempe insula Cyprus, unde Gregorius erat, tam parebat Latinis. Hæc ob doctrinam fieri si dicatis, pergebat Veccus, congreget nos omnes Imperator, & nos audiat; ac homines docti probique ex Scripturis judicent, an in errore sim! At non damner ob ea, quæ garriunt rudes ac fæx populi.

Sic Veccus differebat palam, & apparebat facile voluisse illum hæc ad Imperatorem referri. Nec dilata res est: atque Andronicus Veccum Constantinopolim venire jussit: qui extra urbem habitavit in monasterio S. Cosmæ, quod communiter Cosmidion vocabatur. Tum Imperator convocavit concilium, diem hujus ac locum indicans, qui fuit aula Alexina in palatio Blaquernensi. Præ-

Ducang.
C. P. l. 4.
p. 182.
Id. l. 2. p. 112.

Præ-
fide-

ſidebat ibi Patriarcha Gregorius: Alexandrinus vero Athanaſius incommoda utens valetudine accubabat in lecto: aderantque Epifcopi omnes cum magno Clericorum monachorumque numero. Imperator ipſe intererat, Proceribus ac de Senatu præcipuis ſtipatus. Magnus Logotheta Muzaſon erat inter primos, ac Veccum aggredi cum Patriarcha ſtatueraſt.

Sæcul. XIII.
A. C. 1285.

§. XXVI.

Alterum concilium Blaquernenſe.

Orator Eccleſiæ incepit actionem, & ad Veccum converſus dixit: Cum integram habeamus ſcriptum, quo errorem fateris tuum; quo veniam petis, & munus abdicas: cur rediſ hodie, & injuriam tibi factam aſſerens congregandi tam grandis concilii cauſam offers? Veccus repoſuit: Cum me viderem adigi, ut alieno tempore rationem redderem de verbis Patrum a me allatis, reliqui omnia, ut haberem pacem, non ut pellerer, ac hæreſeos accuſarer. Tum Patriarcha Gregorius: Et quid de re ſentiunt ii, qui tecum ſunt? Hi erant Conſtantinus Meliteniotes, ac Georgius Meſochites, qui reſpondebant: Si ſolum ſcire cupis, quam fidem teneamus animo, & ore profiteamur, eſt illa, quæ inter o-

Pachym.
c. 15.

Hiſtor. Eccleſ. Tom. XXII. P mnes